

VARHAISET KIRJOITUKSET II

TAHTO VALTAAN,
PERSPEKTIIVI-ESSEET

Seppo
Oikkonen

Varhaiset kirjoitukset II
Tahto valtaan
Perspektiivi-esseet

Varhaiset kirjoitukset II
Tahto valtaan
Perspektiivi-esseet

Seppo Oikkonen

Toinen painos

© Seppo Oikkonen 2024

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-7217-1

Sisällys

Tahto valtaan:

Ihmisen tahto valtaan 9

Logiikan ja opillisuuden
rajoittuneisuudesta 31

Syvyyspsykologiaa
ja -logiikkaa 44

Perspektiivi-esseet:

Francis Baconin
perspektiivi 65

Kuvien palvontaa 88

Ajan nuoli 113

Tahto valtaan (2003)

Ihmisen tahto valtaan

1.

Hypnoosi-ilmiöstä ei ole kaikenkattavaa teoriaa. Ilmiön olemassaoloa tuskin kukaan kuitenkaan vakavissaan kiistää. On hieman ihmeellistä, ettei itse ilmiöstä juuri mitään ole selitetty, eikä selityksiä suureen ääneen edellytetä, vaikka hypnoosia käytetäänkin vähän kaikenlaisten asianharrastajien toimesta yhdessä jos toisessakin tarkoituksessa. Hypnoosinäytökset ovat joskus aika hurjia ja huvittavia. Niihin suhtaudutaan kuitenkin lähinnä erityislaatuisena viihteenä, eivätkä nekään herätä hämmästyksen lisäksi syvempää tarvetta hypnoosin teoreettiseen tarkasteluun. Ehkäpä yleisesti hyväksytään hypnoosi jonkinlaisena “annettuna” inhimillisenä kuriositeettina. Hypnoosin salat vaipuvat jonakin ihmismielen pimentoihin, ja siellähän on jo entuudestaan paljonkin sellaista mistä tuskin koskaan lopullista selkoa saadaan.

Mitä sitten oikein tiedämme hypnoosista - varmuudella? Esimerkiksi sen, että kyseessä on omalaatuisensa tajunnantila, joka jotenkin muistuttaa unta kuitenkin sitä olematta. Ja että tämä tajunnantila saadaan aikaan monella tavalla, esimerkiksi pään verenkierron ja tasapainoelinten rajulla fyysisellä manipulaatiolla. Mutta jotenkin “luonnollisempana” pidetään sitä että hypnotisoitava rentoutuneessa tilassa kuuntelee hypnotisoijan suggestioita ja kuin huomaamattaan vaipuu transsiin. Transsitila voi olla joko kevyempi - ikään kuin se koskettaisi vain mielen pintakerroksia - tai sitten syvempi, jolloin hypnoosissa annetut suggestiot toteutuvat ehdottomina ja pakonomaisesti.

Suggestiot vaikuttavat tehokkaimmin silloin kun ne esitetään toteamuksen, ei käskyn muodossa. Tämä varsin outo seikka ei voi olla merkityksetön. Se viittaa siihen, että hypnotisoijan ja hypnotisoitavan välillä ei olekaan arkielämästä tuttua yksilöiden välistä hierarkkista käskijä-käskettävä - suhdetta, vaan jotain aivan muuta. Oman käsitykseni mukaan tämä “jokin muu” on aivan olennainen hypnoositilan luonnetta valaiseva seikka.

Hypnoottinen tajunnantila on jotain joka sijoittuu sellaiseen “minän ja maailman” tai “minän” ja “sinän” perusjäsenyykseen, jossa asiat ja vuorovaikutus vain “tapahtuvat” - vailla kaikkia laatumääreitä, välittömästi, ongelmattomasti, mutta ehdottomasti. Tätä kuvaavia käsitteitä ei normaalitietoisuudessamme ole.

Suggestioiden vaikutusmekanismia on ainakin vanhemmassa alan kirjallisuudessa selitetty mielikuvien synnyn pohjalta. Kun luomme aivoissamme mielikuvan jostain konkreettisesta asiasta, esimerkiksi jostain esineestä, tällaisen mielikuvan syntyminen ja “esillä” pitäminen eivät välttämättä rekrytoi elimistössämme esiin mitään ko. kohteeseen liittyviä ruumiintuntoja. Jos kuitenkin hypnotisoija antaa hypnotisoitavalle suggestioita, jotka liittyvät suoranaisesti ruumiintuntoihin - siis sellaisia kuin “olet väsynyt, kaikki jäsenesi tuntuvat painavilta...” - näitä mielikuvia ei voi luoda saamatta samalla aikaan elimistöllistä reaktiota. Näin siis ikään kuin pakotetaan ja provosoidaan ruumis mukaan hengen ehdotuksiin. Itse asiassa esim. säännöllisen nukkumaanmenon rituaaleihin liittyikin itesuggestiota.

Suggeroinnillaan hypnotisoija ohittaa jonkin kerroksen hypnotisoitavan ajattelusta, huijaa hänen aivojaan, harhauttaa tietoisuuden tai palauttaa sen johonkin enemmän unenomaiseen kehityksen varhaisvaiheeseen -- mutta jos tuolle ohitettavalle mielen komponentille pitäisi antaa nimi, epäilemättä kysymyksessä olisi nimenomaan Tahto. Hypnotisoija “pelaa ulos” tai käytännössä omii itselleen hypnotisoitavan Tahdon, ja kun tämä on tapahtunut, kaikki mitä hypnotisoija ääneen esittää, toteutuu hypnotisoidussa lainvoimaisella ehdottomuudella.

Se, että ehdottomasti tehokkaimpia ovat nimenomaan toteamuksen muodossa annetut suggestiot selittyy mahdollisesti sillä, että hypnoottinen tajunnantila merkitsee kehityksellistä regressiota primitiivisessä alkulaumassa vallinneiden sosiaalisten reaktioiden asteelle. Alkulauman selviämisen ja hengissäpysymisen ehtona oli, että koko lauma seurasi johtajauroksen antamia hälytys-, hierarkia-, tms. signaaleja välittömästi ja niitä mitenkään kyseenalaistamatta. Koko laumalla saattoi siis olla ainoastaan yksi Tahto. Juuri tämänkaltainen “sosiaalinen” tahtotoiminto vaikuttaa hypnoositilassa.

Eurooppalaisuudessa eurooppalaisinta on uusi aika, joka alkoi kun syvyysperspektiivi elpyi renessanssissa, ja täydellistyi kun uudet, visuaaliseen mieltämiseen perustuvat luonnontieteet syntyivät. Ne käynnistivät ihmisen historiassa koskaan ennen näkemättömän muutoksen.

Eurooppalaisuuden historia on olennaisesti, tai pitäisikö sanoa olemuksellisesti, kulttuurihistoriaa ja ajatushistoriaa. Uudella ajalla tapahtuneet tajunnalliset mullistukset ovat valtavia, vaikka niistä ei kouluissamme juuri paljoakaan opeteta. Siksi me tavalliset ihmiset olemme heikossa asemassa, jos ja kun pyrimme selvittämään itsellemme, mitä päässämme nyt täsmälleen tapahtuu.

Historiamme avainsanoja ovat sellaiset kuin perspektiivi ja kartesiolainen järki. Voimme käyttää sanaa perspektiivi sen kummassakin merkityksessä: sekä kuvaamaan maalaus- taiteeseen ilmestynyttä syvyysperspektiiviä että historian ymmärryksen syvenemiseen liittyvää pitkää aikaperspektiiviä.

Kartesiolainen järki on ajattelumme kielioppi. Lauseemme lausutaan tajunnallisella näytöllä, jossa roolihahmoina ovat subjekti ja objekti. Siitä on hyvä alkaa.

BoD

9

789528

072171